

та си „Подарки“ (20 септ. 1871 г.), списанието съобщава, че от Оряхово са заявени 25 абонамента, които ще се дарят на селските училища и изказва надежда „повсъду нашите българи да подражават родолюбието на съотечествениците ни в Търново и Оряхово, за каквато и да бъде книгата или вестник.“

За просветното оживление в крайдунавския град свидетелства и публикацията „Любопитна статистика“, включена в октомврийската книжка на „Училище“ от 1871 г. Тя е заимствана от немското периодическо списание „Gartenlaube“ („Градинска беседа“) и е преведена от Тома Младенов, възпитаник на Белградската гимназия. Макар че знанието и ползването на чужди езици от българските възрожденски учители не е изолирано явление, посредством което българската книжнина се обогатява с полезни учебници и помагала, исторически и художествени съчинения, то обстоятелството, че оряховският учител също се занимава с преводаческа дейност и публикува чуждоезични статии, заслужава да бъде отлучено.

„Училище“ с „благодарение“ оповестява многобройните си подписници от Оряховско и в книжката си от януари 1872 г. Сред тях са игуменът на Карлуковския манастир отец Иларион П. Силвестриев, чорбаджи Цеко Вълчев, протосингелът отец Алипий Атанасов и десетки граждани, осигурили абонамент за селските училища в окръжието и през неговата втора годишнина. Редакционен коментар пояснява, че и те са набрани чрез дружеството „Селска просвета“, „съставено с побуждението на г-на Тома Младенова, учителя[т] в Оряхово. Ето мисията на нашите учители, които трябва да залагат само за това, което прилича на тяхното звание, а не йоще да развалят направеното. Видели сме университанти и други високоучени, които са надуват, че свършили курсове и нам що си, а малко или никаква облага от тях. Нам ни трябва за сега учители деятелни, учители сърдечни толкова в училището, колкото и отвън между гражданите и селяните, защото е забелязано, че от деятелността на учителите [се] състои доброто и злото на един кой да е народ.“

Спомоществователите от Оряховския край преобладават в рубриката „Подарки“ на „Училище“ и в изданието му от 17 февруари 1872 г. със заявени 40 годишни абонамента. Сред тях са и ученици от оряховското училище „Просвещение“. И в този случай те са набрани с помощта на дружеството „Селска просвета“, поради което Тома Младенов получава специална благодарност от редакцията. Списанието достига до 32 селища от региона и е на първо място по събрани спомоществования.

Учебното дело в Оряховския край е предмет на две статии - „За селските училища“ и „Нашите училища“, публикувани в „Училище“, съответно на 5 и 23 декември 1872 г. Реален израз на постигнатите положителни резултати в тази